

høj Grad gaar ud over Dyret, og det er efter min Mening Synd. Derfor synes jeg, det er rigtigt at vedtage denne Bestemmelse. Paa den anden Side er jeg klar over, at det vilde have været meningsløst at tage Bestemmelsen i den Form, hvori den blev vedtaget ved anden Behandling, hvorefter det krævedes, at en Dyrlæge skulde fjerne Mælkætænderne, thi det er en Kendsgerning, at hvis en Mælkætand kommer til at sidde skævt og volder Dyret Smerte, sker det næsten altid, umiddelbart før den skal falde ud af sig selv. Naar den skal falde ud, løsner den sig lidt efter lidt, saa skubber den sig skævt, og man kan saa med Fingeren roligt række ind og tage Tandens ud. Det behøves der ingen Dyrlæge til. Derfor forekommer det mig, at Formen nu er, som den bør være, den er i alt Fald fuldt forsvarlig. Mod Ændringsforslagets Affattelse: „Fjernelse af Mælkætænder hos Heste for derved at vildlede Køberen er forbudt“, har man anket, idet man har sagt: Hvorledes kan det paavises, at Fjernelsen er foretaget for at vildlede Køberen? Jo, det kan saare let paavises. Hvis det viser sig, at en Hestehandler — og det er jo i Regelen dem, der har fjernet Mælkætænderne hos Hesten i bedragerisk Hensigt — har solgt Hesten som et Aar ældre, end den er, er det bedragerisk Hensigt, og saa ifalder han Straf derfor. Det er saa klart, at der ikke er noget at definere der.

Til det ærede Medlem fra Ærø vil jeg sige, at selv om jeg ikke forstaaer hans Kritik paa det Punkt, hvor han selv er Medforslagsstiller, kan jeg godt forstaa, at man kan være i Tvivl om, hvorvidt man skal stemme for et Lovforslag ved tredje Behandling, naar der er kommet Ting ind, man ikke ønsker. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem, der ikke har faaet den Bestemmelse om Hestes Kupering, der for ham er en Hovedsag, med, kan være i Tvivl om, hvorvidt han vil stemme for Loven i sin Helhed. Denne Kupering er nu forbudt, og jeg mener, det er rigtigt. Det gaar ikke ud over Hesteopdrættterne, paa ingen Maade. Det er vist saare faa Hesteopdrætttere herhjemme, der lader deres Heste kupere. I de faa Tilfælde, hvor det sker, sker det af Hestehandlere, og de faa Penge, de kan tjene derved, er ikke den Lidelse værd, som derved paaføres Dyrene. Jeg vil slutte med at anbefale ikke blot det nævnte omstridte Punkt i den her foreliggende Skikkelse, men ogsaa Lovforslaget i dets Helhed.

N. C. Jensen: Jeg er enig med den ærede sidste Taler (Lillelund) i, at der synes at være en Meningsløshed i den Stilling, det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) indtager. Jeg kan tænke mig, at det ærede Medlem fra Ærø har indtaget denne Stilling med det snedige Formaal for Øje, at jo galere, des bedre, des sikrere er man paa, at det andet Ting med de store Jurister vil sørge for, at Lovforslaget bliver forkastet. Og er det det ærede Medlem fra Ærøs fromme Ønske, deler jeg det gerne med ham.

Maa jeg for øvrigt om Ændringsforslaget til § 2 angaaende Fjernelse af Mælkætænder hos Heste sige, at jeg ikke er i Stand til at se, at der er vundet noget som helst derved. For selv om man nu trækker Mælkætænderne ud et halvt eller et helt Aar, før de skal falde, er det dog umuligt samtidig at faa de andre Tænder frem. Nu er der et gammelt Ord der siger, at naar Tossen kommer til Marked, faar Kræmmeren Penge, og den, der, naar han skal købe en Hest, regner dens Alder efter dette, at han kan se, at en Tand er ude, uden Hensyn til, at der ikke findes Spor af Antydning til den nye Tand, som skal komme, er i hvert Fald uskikket til at gaa til Marked og købe Heste. Derfor har Ændringsforslaget efter min Mening ikke Betydning med Hensyn til den bedrageriske Hensigt. Derimod tillægger jeg det for saa vidt Betydning, som det fjerner en stor Skavank, som dette Punkt havde efter Vedtagelsen ved anden Behandling, nemlig at der skulde en Dyrlæge til, hver Gang en ung Hest skulde befris for en Tand, som generede den saaledes, at den ikke kunde faa den fornødne Næring. Men man maa ikke tro at der er naaet noget som helst, hvad den bedrageriske Hensigt angaar, ved det foreliggende Ændringsforslag.

Sporon-Fiedler: Jeg maa paa det bestemtteste protestere imod, at jeg skulde være Medforslagsstiller til Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 2, Litra b. Jeg har paa det bestemtteste protesteret imod, at man satte den Meningsløshed ind i Loven, at Fjernelsen af Mælkætænderne skal være sket i bedragerisk Hensigt for at være strafbar. At man, uden at jeg har anet det, har anført som Forslagsstillere „Udvalget undtagen Pinstrup“ og ikke taget Hensyn til min Protest, kan jeg ikke gøre for. Men jeg vil ikke hæfte for dette Ændringsforslag.